

सर्गः १६ तीरस्थलीवर्हिभिरुत्कलापैः प्रस्निग्धकेकैरभि
 नन्दमानं । ओत्रेषु संमूर्च्छति रक्तमासां गीता
 नुगं वारिमृदङ्गवाद्यम् ॥ ६४ ॥ संदष्टवस्त्रेष्ववला
 नितम्बेष्विन्दुप्रकाशान्तरितोडुकल्पाः । अमी जला
 परितस्त्रमागा मौनं भजन्ते रसनाकलापाः ॥ ६५ ॥

तीरेति । आसां स्त्रीणां वारि जलं तदेव मृदङ्गस्तस्य वाद्यं
 ध्वनिः ओत्रेषु कर्णेषु संमूर्च्छति वर्द्धते किं वा तीरस्थस्थली
 भूमिस्तस्या वर्हिभिर्मयूरैरभिनन्दमानं स्त्रयमानं पुं किं
 कलापैः वां रक्तं आव्यं पुं किं वां गीतानुसारि पुं किं
 तीं प्रकर्षेण स्निग्धा मधुरा केका वाणी येषां तैः ॥ ६४ ॥
 सन्दष्टेति । अमी रशना एव कलापा भूषा मौनं शब्दाभावं
 भजन्ते किं रं जलसेकात् सन्दष्टानि स्त्रियानि वस्त्राणि येषु तेषु
 अवलानां स्त्रीणां नितम्बेषु इन्दुश्चन्द्रस्तस्य प्रकाशेन चन्द्रि
 कया अन्तरितान्याच्छादितानि उडूनि नक्षत्राणि तत्कल्पा
 स्तत्तुल्या मुक्तामयत्वादिति भावः पुं किं रं जलेन आपूरिता
 स्त्राणां मार्गा येषां ते ॥ ६५ ॥